

Kõpit korjab rubla.

Küll mõnigi kehvuke karjub oih! ja aih! selle puuduse tõttu, mille varal temal iga silmapilk sõrmed kukru põhja ulatavad ehk sügavamini, kuna see vastu jälle ka neid palju on, kes niisama oh! ja äh! hüüavad, sest et nad ei tea, kuhu oma liia naudiga minna. Wiimaste liikis oli hr. Rein Rahuleid mehike, kelle juba mõni aastate inimese elu-aa kewadine aeg selja taga oli, poisimees ja võigas inimene päälegi, kelle kõige paremas põlves mõtted pähe sigisivad, mis muul inimestel ka kõige pahemas põlves unes meelde ei tulegi. Aga mis ja inimesest paremat loodad, kui see päris enese nime ärasalgaja on — ta ei leidnud ju rahu, oli rahutu, kui mõni linnuke oksas, keda kuri kärp pesale tikkumisega hirmutab. Lühidelt ütelda — teda waenas igavus. Ning otse selle sama igavuse pärast hakkas ta pööraste arvamistega enese aega wiitma. Nimelt: „Warjate ja wafikas sünnivad elusalt ilmale; kui nad aga muna seest peakivad wälja autatud saama, mis tüli oleks siis küll iga kord, neid wälja aidata. Kutsar ehk tallipois peakivad otse raudkangiga niisuguse paksu muna koore katti lõhkuma.“ Nii kaugele sattus Rein Rahuleid terwest mõistusest kõrwale.

Teine kord hakkas ta kõiki linna termometriksi tähele panema, arwas oma isiaraliku tarkuse järele kelle summa wälja ja nõudis siis sinna poole külge korterisse asuda, kus tema arwates temale kõige parajam kliima oleks. Aga näe õnnetust, wana-pois sattus selle kombel kelle külmal talwel nii külma, niiske ja pimedaga korterisse, nagu seda 10 rubla kuu eest ette ei tohiks tulla! Wähemast ristitiinimete juures mitte. Leidis küll pärast õige kena korteri, kuid kahju, oli otse kolm wersta säält söögimajast eemal, kust ta juba nii mõnigi aasta oma igapäewase kõhu täie wõtnud. Oleks pidanud alati woorimehega sõitma. Seda ta ei häbenenud. Kõnka aga käis säält hoopis kõrwale. Kiitis siis mehike end õnnelikuks, et emand Trunta Tang'i juures korteri leidis. Ennem peaks ittlema isand Tang; sest selle nimi seisib ju maja pääl. Aga oota seni, kui keegi arwab, mehe jalgas olla piiksid olnud. Ei, isand Tang oli paljas null kõige arwamiste juures ning ei olnud tal abielu kontserti juures ühtigi häält. Tahab keegi teada, mähärdunte õrnate see Trunta nimeline naesterahwas oli, siis mingi küsige ta mehe käest järele. Küll see waene kannataja teadis laulu laulda ühest kaunist meesimagsalt sofistaja neiust, kes tanu warjus häkitselt tembutaks, kõwa õigusega naeseks